

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/124/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422204971
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4422204971.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, v právnej veci navrhovateľky, manželky: A. B. C., D. C., nar. X. XXXX XXXX, trvale bytom E., F. X, proti manželovi: A. G. H. C., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, trvale bytom E., F. X, zastúpenému splnomocnencom: RIBÁR & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Trnava, Halenárska 18A, IČO: 53 191 030, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: B. C., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/202/2022-122 z 27. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozviedol manželstvo navrhovateľky A. B. C. a manžela A. G. H. C. uzavreté dňa 29. apríla 2006, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Nové Zámky vo zväzku 41, ročník 2006 na strane 148, pod poradovým číslom 33. Výrokom II. schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa maloletá B. C. zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať jej majetok a otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 350 eur mesačne do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej počnúc od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol, že styk otca s maloletou sa neupravuje. Výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 3 a 4, § 62 ods. 1 až 5 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a článkom 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého 20. decembra 1989 v New Yorku. Vecne dôvodil, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že manželstvo účastníkov konania je hlboko a vážne rozvrátené, neplní svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, nakoľko navrhovateľka, manželka túto možnosť úplne vylúčila. Mal za preukázané, že manželia nevytvárajú harmonické a trvalé životné spoločenstvo, od novembra 2022 žijú v oddelených domácnostiach, komunikujú spolu len ohľadne maloletej dcéry, nehospodária spolu a netrávia spolu voľný čas. Manželia nemajú spoločné témy, ani spoločné záujmy, komunikujú minimálne, komunikácia vyúsťuje do hádok, ktorých svedkom je ich maloletá dcéra. Manželia nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, nežijú manželským životom, intímne sa nestýkajú od októbra 2022. Manželstvo neplní svoju spoločenskú, biologickú, ani ekonomickú funkciu a manželia žijú vedľa seba ako cudzí ľudia, majú rozdielne názory na účel a spôsob manželského spolužitia, rozdielne názory na neveru, keď navrhovateľka považuje za neveru koketovanie manžela so ženami, komunikáciu cez sociálne siete s inými ženami, pravidelné stretávanie sa so ženami či už na obchodnej alebo súkromnej platforme, keď takéto správanie manžela ju psychicky raní a ponízuje. Navrhovateľka sa cíti byť podvedená, ponížená

a sklamaná z manželových nenaplnených sľubov či už vo vzťahu k odpredaju firmy, ktorá generuje problémy v ich vzťahu, ako i z toho, že manžel koketuje so ženami a napriek neustálym sľubom svoje správanie nemení. Manžel s rozvodom nesúhlasil, priznal občasné problémy s alkoholom, horšiu komunikáciu s manželkou, ako i to, že príčinou rozvratu je jeho podnikanie, ale neveru, či koketovanie so ženami odmietal. Manžel sa prvýkrát odsťahoval zo spoločnej domácnosti v marci 2022, kedy sa s manželkou dohodli na tom, že predá alebo zlikviduje svoju firmu, ktorá je spúšťačom problémov. Manžel nepoprel, že počas služobných ciest navštívil eskort bar, poprel však, že by došlo k nevere. Súd mal tiež preukázané, že komunikácia medzi manželmi nie je otvorená, priama a nefunguje tak, akoby fungovať mala. Navrhovateľka, manželka nemá záujem o obnovu manželského spolužitia a nemožno ju nútiť zotrvať v takom vzťahu, v ktorom sa necíti komfortne a ktorý ju nenapĺňa. Manželstvo je vzťah založený na láske, vzájomnej dôvere a porozumení a ak nie je v súlade s uvedeným, je len ťažko predpokladať, že by mohlo plniť svoje funkcie. Manželstvo účastníkov je už len formálnym zväzkom a preto ho súd prvej inštancie rozviedol. Príčinu rozvratu manželstva videl v rozdielnych názoroch na spôsob a účel manželského spolužitia, na neveru a v citovom odcudzení manželky v dôsledku straty dôvery v manžela. Dodal, že nesúhlas jedného z manželov s rozvodom síce nemôže sám o sebe zabrániť vysloveniu rozvodu, nakoľko ale bolo preukázané, že manželstvo je rozvrátené a jeho udržanie nie je ani v záujme maloletej, nakoľko z jej vyjadrenia vyplýva, že v rodine sa cíti komfortnejšie keď s nimi otec nebyva, pretože hádkami rodičov len trpela. Skonštatoval, že rozvod je dôvodný a je i v záujme maloletej. Vzhľadom k tomu, že medzi rodičmi došlo k uzatvoreniu rodičovskej dohody a táto bola v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a to ako v časti zverenia maloletej do starostlivosti matky, tak i v časti výživného a túto súd prvej inštancie schválil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 z.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“) a žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd manželstvo rozviedol, podal v zákonnej lehote odvolanie manžel navrhovateľky a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci. Dôvodil, že v konaní bolo výsluchom účastníkov preukázané, že manželia mali aj v minulosti podobné problémy, pričom ich manželstvo sa zakaždým vrátilo do pôvodných koľají a manželia spolu naďalej fungovali. Súd prvej inštancie sa ďalej nevysporiadal so skutočnosťou, že zrejme v dôsledku povahy navrhovateľky v minulosti už viackrát pripravila návrh na rozvod, ktorý však nikdy nepodala. Poukázal na povahu navrhovateľky, ktorá častokrát impulzívne riešila manželské nezhody, ktoré sa však časom urovnali. Nepoprel, že v manželstve mal aj on chyby, ale odmieta problémy s alkoholom a neveru. Skutočnosť, že každý z manželov má iný subjektívny pohľad na to, čo je, resp. nie je nevera, nemôže byť dôvodom rozvratu manželstva. Namietal, že nikdy neprekročil pomyselnú hranicu styku s inou ženou, ktorá by bola v protiklade s tým, ako by sa mal správať manžel v zmysle manželských zásad. Jediným časovo aktuálnym dôvodom rozvodu mal byť nesplnený sľub týkajúci sa skončenia podnikania manžela v obchodnej spoločnosti C., B.. Opakovane deklaroval svoju dlhodobú snahu vyhovieť navrhovateľke a spoločnosť C., B. predáť tretej osobe, takýto predaj je však komplikovaný a časovo neľahký proces. K oddelenému spolužitiu manželov uviedol, že len z tejto skutočnosti nemožno vyvodiť, že manželstvo prestalo plniť svoju spoločenskú funkciu (R 20/2000). Dôvodom, pre ktorý manžel opustil spoločnú domácnosť nie je citové odcudzenie, ale vytvorenie priestoru na normalizáciu vzťahov. Hmotnoprávnym dôvodom rozvodu manželstva je rozvrat vzťahov, pre ktorý sa v právnej teórii, v aplikačnej praxi zaujal prívlastok kvalifikovaný. Kvalifikovaným rozvratom sa rozumie taký rozvrat, ktorý sa vzhľadom na intenzitu a dĺžku doby narušenia vzťahov medzi manželmi javí ako nenapraviteľný a v jeho dôsledku manželstvo naďalej nemôže plniť svoj účel. Komplexné zhodnotenie vážnosti rozvratu vzťahu v konkrétnom manželstve si vyžaduje rozbor možností plnenia hlavných, navzájom podmienených a vnútorne súvisiacich funkcií manželstva, ktoré môžu byť vzhľadom na dĺžku manželstva, ako i prítomných okolností od prípadu k prípadu, rôzne. Poukázal tiež, že zákonodarca v snahe eliminovať stále vzrastajúci počet rozvodov zaviedol ustanovenie § 96 Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorého sa má konajúci súd usilovať o zmierenie manželov a viesť ich k odstráneniu príčin rozvratu manželstva. Poukázal aj na znenie ustanovenia § 23 Zákona o rodine. Záverom spochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, majúca za to, že v konaní nebolo preukázané, že by v relevantnom období pred podaním návrhu na rozvod manželstva nastali medzi manželmi problémy takej intenzity, pre ktorú by bolo možné považovať návrh na rozvod za dôvodný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu manžela sa vyjadrila navrhovateľka, manželka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie zistil dostatočne všetky potrebné skutkové zistenia, okrem iného aj skutočnú a slobodnú vôľu navrhovateľky. Podanie návrhu je potrebné vnímať ako výsledok náležitého a riadneho presvedčenia, že rozpory v manželstve dosiahli takú intenzitu, že ich urovanie je nemožné. Diverzita názorov na rôzne spoločenské aspekty je v manželstve očakávaná a sama o sebe nemôže byť považovaná za jediný dôvod pre rozvod manželstva. S manželom sa už pred uzavretím manželstva zhodli na otázkach posudzovania nevery, alkoholizmu a dôvery v manželskom vzťahu. Z jej strany nedošlo k žiadnej zmene, avšak zo strany manžela došlo k výrazne rozdielnemu pohľadu na tieto skutočnosti. Jedným zo spúšťačov vzájomných nezhôd bol hlavne životný štýl manžela a jeho osobný prístup a prílišná angažovanosť v jeho podnikaní. Za spúšťače považuje nepriame ovplyvňovanie obchodnými partnermi, zatajovanie skutočností ústiacich v klamstvá, nedostatok času, finančná nestabilita a reálne ohrozenie fungovania rodiny a jej finančnej existencie. Práve neistota prameniaca z podnikania opakovane generovala vypäté situácie v manželskom spoluzití a podnietila v navrhovateľke nárast nedôvery na základe vlastných skúseností z minulosti. Manžela opakovane prosila, aby zvážil otázku predaja či likvidácie spoločnosti, napriek príslubom však nepristúpil k riešeniu danej situácie. Komunikácia medzi manželom a navrhovateľkou nie je otvorená, priama, keď manžel ako obranu uvádza, že sa nedokáže porozprávať z dôvodu, že sa nevie vyjadrovať. K odvolacej námietke manžela, že nie je pravdou, že by manželstvo netvorilo trvalé a harmonické životné spoločenstvo v dôsledku toho, že nežijú v spoločnej domácnosti a nehospodária spolu, uviedla, že manžel okrem podania odvolania neurobil žiadny iný reálny krok, nepokúsil sa obnoviť vzájomný kontakt, neudržiava komunikáciu a ich vzájomné vzťahy naďalej chladnú. Vzťahy považuje za narušené a trvale rozvrátené, manželstvo za nefungujúce. Dodala, že súd prvej inštancie nerozhodol o rozvode na prvom pojednávaní a ani po pár týždňoch trvajúcej krízy a využil všetky zákonné prostriedky k tomu, aby viedol manželov k odstráneniu príčiny rozvratu a k ich zmiereniu. Opakovane boli vykonané psychologické konzultácie na Referáte poradensko-psychologických služieb, ktoré boli zamerané na posúdenie stability postojov manželov k rozvodu manželstva, posúdenie kvality vzťahov a schopnosť manželov uskutočniť pozitívnu zmenu. Konzultácie absolvovali spolu i individuálne a záverom bolo, že záchrana manželstva nie je trvale udržateľná a pomoc pri obnovení manželského spoluzitia nie je možná.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku, § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok – ďalej len „Civilný sporový poriadok“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 359 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, keďže tu išlo o návrhové konanie (§ 65 Civilného mimosporového poriadku a contrario) súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

5. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd sa plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd nezistil dôvod pre ktorý by nemal súhlasiť s rozhodnutím a podstatou argumentácie pojatou súdom prvej inštancie do odôvodnenia napadnutého rozsudku. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predstretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie

správnosti dôvodov súdu prvej inštancie. Nakoľko tu však je nesúhlas odvolateľa, manžela s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa s odvolacími námietkami, odvolací súd dodáva nižšie uvedené.

8. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

9. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

10. Podľa § 23 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia (1). Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na neprihliada (2 veta prvá).

11. Vo vyššie citovanom ustanovení § 23 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Predmetné ustanovenie predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom.

12. Súd prvej inštancie správne ustálil, že rozvrat vzťahov medzi manželmi je kvalifikovaný. Intenzita rozvratu je vysoká, rozvrat sa javí ako nezmeniteľný a nenapraviteľný, teda trvalý. Nezhody manželov sa týkajú podstatných vecí manželského spolužitia a citové vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené. Rozpory medzi manželmi nie sú prechodného charakteru, i podľa vyjadrenia odvolateľa navrhovateľka už i v minulosti zvažovala rozvod, perspektíva obnovenia vzťahu i s poukazom na postoj navrhovateľky nie je reálna. Rozvrat trvalo vylučuje ďalšie spolužitie manželov, plnenie účelu manželstva, t.j. vytvárania harmonického a trvalého životného spoločenstva.

13. Účastníci konania ako manželia nežijú v spoločnej domácnosti od novembra 2022, intímne sa nestýkajú, od októbra 2022 netvorí trvalé životné spoločenstvo. Hoci odvolateľ považuje uvedenú situáciu len za dočasnú manželskú krízu, ktorú už viackrát v manželstve prekonali, v tomto mu nemôže dať odvolací súd za pravdu z dôvodu, že navrhovateľka odmieta obnovenie manželského spolužitia a vzťah medzi manželmi hodnotí ako trvalo rozvrátený. Nemennosť postoja navrhovateľky vyplýva i z jej vyjadrenia k odvolaniu manžela.

14. Podľa čl. 1 Zákona o rodine, ktorého manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

15. So zreteľom na obsah vyššie citovaného ustanovenia čl. 1 Zákona o rodine je zrejmé, že uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia manželov (s vedomím utvorenia rodiny) vyznačujúcej sa jednak atribútom trvalosti založeného spoločenstva a na druhej strane i jeho harmonického fungovania. Tieto aspekty by mali v manželstve pretrvávajúť po celý čas jeho existencie. Pokiaľ u existujúceho manželstva vývoj vzťahov medzi členmi tohto partnerského zväzku spôsobí, že pôvodný účel, pre ktorý bolo manželstvo uzavreté, sa vytratil a dôvody pre dobrovoľné a slobodné zotrvávanie v manželskom zväzku pominuli, neexistuje rozumný dôvod takýto formálny vzťah zachovávať.

16. V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené, a neexistuje tu žiaden dôvod predpokladať, že by akýmkoľvek spôsobom mohlo dôjsť k reparácií narušených vzťahov do takej miery, aby bolo možné obnovenie harmonického manželského spolužitia, pokiaľ to manželka výslovne odmieta. Postoj manželky nemožno hodnotiť ako ľahkovážny, práve naopak

ide o postoj uvážený, prameniáci z dlhodobých, odvolateľom neriešených nezhôd. Preto bolo namieste považovať v uvedenom prípade za naplnené dôvody pre rozvod manželstva a na tomto závere nemôže nič zmeniť ani tá skutočnosť, že manžel deklaruje záujem zotrvať v manželstve. Bez právneho významu je v danom prípade poukaz odvolateľa na opakované úvahy navrhovateľky podať návrh na rozvod manželstva a napriek tomu zotrvávanie v manželstve. Z dokazovania vyplynul trvalý rozvrät vzťahov a navrhovateľka ako jedna z manželov ďalšie zotrvanie v manželskom zväzku odmieta. Zotrvanie v manželskom zväzku vyžaduje záujem zo strany oboch manželov a nie je možné ani jedného z nich nútiť zotrvať v manželstve, ktoré neplní svoje funkcie. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom muža a ženy, poslaním ktorého je spolužitie vo vzájomnej zhode a porozumení s cieľom vytvoriť zdravé a harmonické spoločenstvo pre všetkých, ktorých sa dotýka. Manželstvo je vnímané ako prejav skutočne blízkych osobných vzťahov, pričom v danej veci takýto stav podľa odvolacieho súdu už dlhšiu dobu nejestvuje. Po vyhodnotení rozvratu manželstva ani odvolací súd nenašiel tak mimoriadne okolnosti, ktoré by umožnili prijať záver pre zachovanie manželstva. Zachovanie manželstva nie je ani v záujme maloletého dieťaťa pochádzajúceho z manželstva, keďže dieťa má právo žiť v pokojnom, stabilnom, harmonickom prostredí bez konfliktov a zväd rodičov.

17. Odvolateľ v odvolaní namietal tiež, že súd prvej inštancie sa neusiloval o zmierenie manželov v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. S poukazom na obsah spisového materiálu uvedená odvolacia námietka neobstoí. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 24. marca 2023 je evidentné, že súd prvej inštancie vyvinul snahu predísť tomu, aby manželstvo účastníkov bolo rozvedené, zisťoval reálnu možnosť na ich zmierenie a obnovenie manželského spolužitia. Až potom čo navrhovateľka jasne vyjadřila svoj odmietavý postoj k takémuto riešeniu veci, pristúpil súd prvej inštancie k zisťovaniu príčin, ktoré mohli viesť k rozpadu manželstva a za týmto účelom vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Postupu súdu prvej inštancie tak nie je možné vytknúť žiadne pochybenie.

18. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu, keďže podľa § 100 Civilného mimosporového poriadku s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode. Výrokom II. súd prvej inštancie správne schválil dohodu rodičov o úprave práv a povinností k maloletej B..

19. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 Civilného mimosporového poriadku), o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh (§ 57 Civilného mimosporového poriadku) a ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. O náhrade trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku. v spojení s § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 Civilného mimosporového poriadku.

21. S konaním o rozvod manželstva je spojená úprava výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode. V danom prípade toto rozhodnutie bolo nahradené dohodou rodičov, ktorú súd schválil. Odvolací súd nezistil žiaden dôvod pre neschválenie dohody rodičov.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).